

być jakiś czas w Niemczech, a starszym nauczycielom umożliwi choćby krótki wyjazd wakacyjny przynajmniej raz w każdym pięcioleciu pracy.

Niezależnie od zasadniczego przygotowania, jakie każdy nauczyciel wnosi do zawodu, potrzebne jest przygotowywanie się do lekcji. Jest ono dwojakie: jedno na dalszą metę, drugie na najbliższą lekcję lub najbliższych kilka. Na początku roku szkolnego musi nauczyciel przygotować się na cały rok, a w ciągu roku kilkakrotnie zrobić plan swej pracy na najbliższy okres kilkutygodniowy. Przygotowania tego nie należy odkładać do ostatniej chwili. Nieraz bowiem trzeba zasięgnąć wiadomości, których natychmiast nie można znaleźć, nieraz trzeba uzgodnić swą pracę z pracą kolegów i dostosować się do nich, nieraz przygotowanie środka pomocniczego wymaga dłuższego czasu.

Metoda bezpośrednia, unikająca języka ojczystego, dąży do tego, by wyobrażenia językowe łączyć bezpośrednio z wyobrażeniami rzeczowymi. Wyczerpawszy więc zakres przedmiotów, znajdujących się w sali szkolnej, posługuje się obrazami do nauki języków obcych. Liczba tego rodzaju wydawnictw jest dość duża, zwłaszcza w Niemczech. Szczupłość funduszy naszych szkół niezawsze pozwala na ich zakupienie. Mają zresztą i inne wady: rzadko stoją na dość wysokim poziomie artystycznym, a co ważniejsze, nie łącząc się z tekstem czytanki, rozrywają jednolitość lekcji. Zastępuje się je więc rysunkiem własnym nauczyciela lub ucznia¹⁾. Rysunek ten ma i tę przewagę nad go-

¹⁾ Por. J. Merchiston. *Rysunek jako pomoc w nauce języków* (Drawing as aid to language teaching) w czasop. *Modern Languages*, czerwiec, 1927, str. 164.

Download from
Dreamstime.com

This watermarked comp image is for previewing purposes only.

ID 2468711

© Milan Surkala | Dreamstime.com

